

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

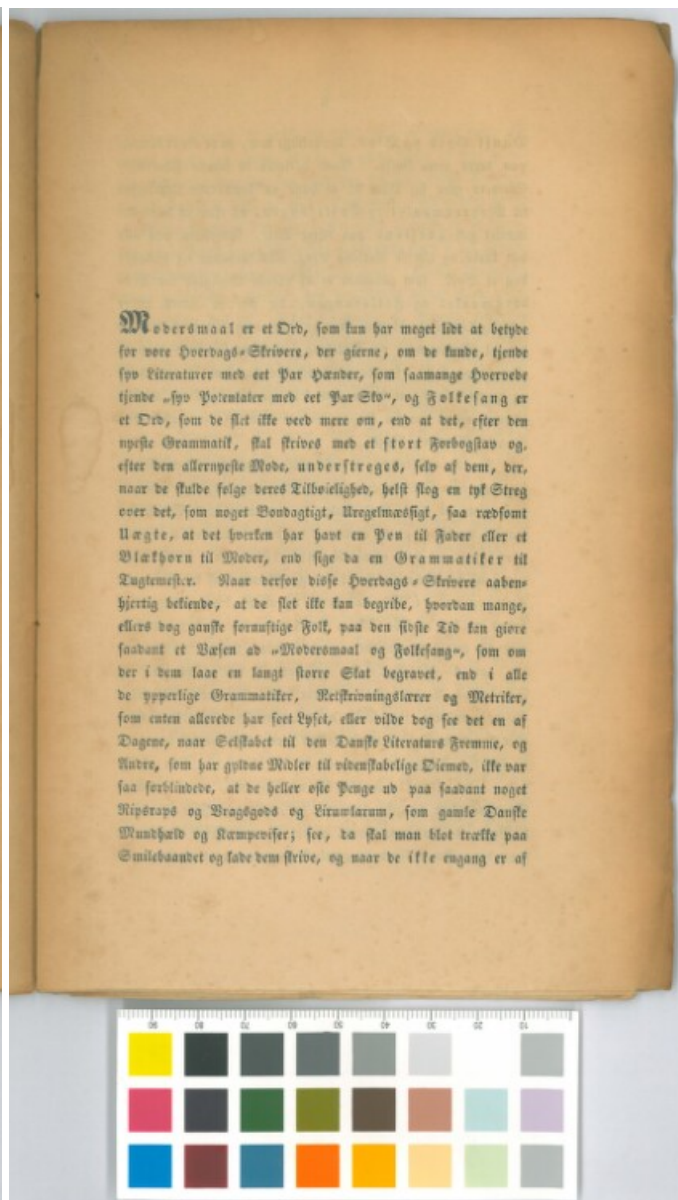
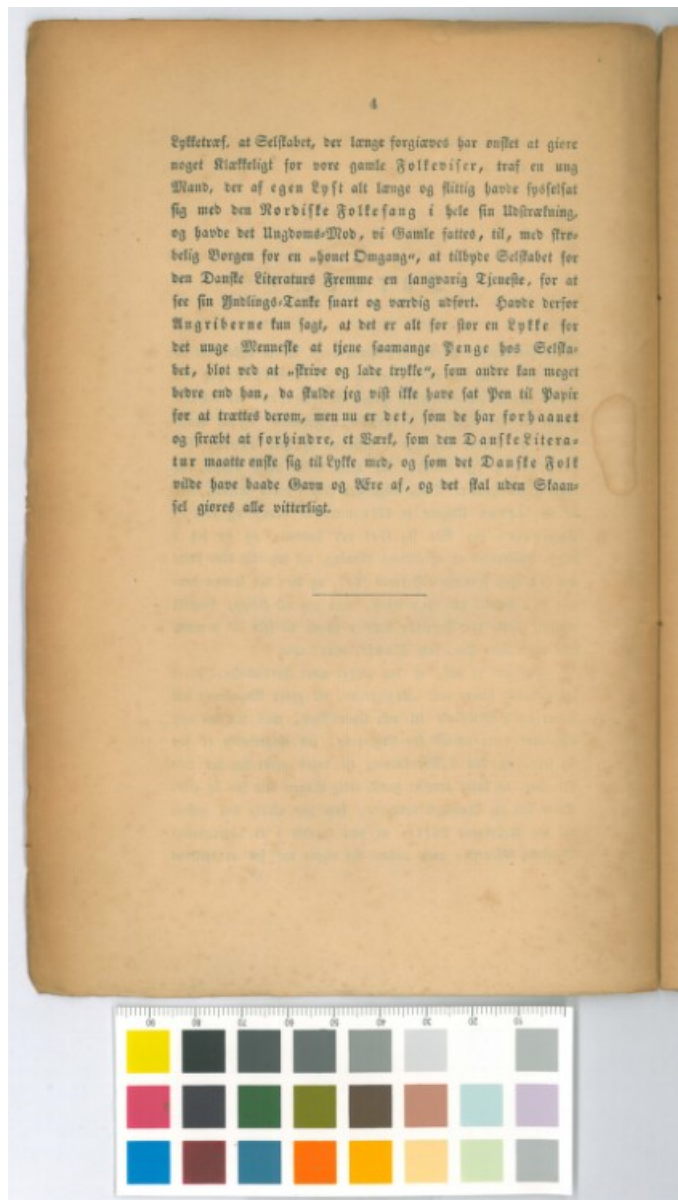
Titel: Udrag fra Om Kæmpeviser-Bogen, en Stemme mod Hr. Levins, Hr. Liebenbergs o. s. v.

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 4. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_898-txt-shoot-idm202/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Danff Byrd og Blod, kan beslage dem, at de ikke er kommet paa deres rette Hylde. Naar derimod de samme Hverdags-Skribere give sig Mine af at have en brændende Kærlighed til Moderemaal og Folkesangen, og især at have udmærket god Forstand paa begge Dele, saavel som paa alle den lærte og ulærte Verdens Ting, men forhaane og forraade dog et Bort, som aabenbar er af yderste Bigtighed for Moderemaal og Folkesangen, da skal de fattes under offentlig Tiltale og blottes, som de, der enten fattes af Kærlighed til Moderemaal og Folkesang, eller af Forstand derpaa, eller begge Dele, saa deres Paastande kan sees at være deede og magteløse og si komme det søffelige Storsværk til mindste Uæmpe enten paa sin foolige Vel til Lyd og Liv, eller paa sit gode Navn og Rygte.

For nu ret tydelig at vise dette, hvad fornavnte Kærligere, og især Formanden, Hr. Levin, angaaer, da maade vi først giøre os Hart, hvad Taler er om, men hvad Skriverne, saavidt mueligt, gaer udenom, og det er da den Kiendogherning, at vore gamle Kampviser er den eneste Levning af den Danske Folkesang, Blomsten af det Danske Tungemaal, i Middelalderen, og at af disse Kampviser findes nu kun en lille Deel i Folkemunde, og det naturlige viis til meget forvanskede og ubvandede, medens vi derimod dog har 4—500 Føllesviser opførte i det Sertende og Syttende Aarhundrede. Naar man nu veed, at disse Viser ingenlaade, som Viser nuomfundet, er strect i Snefe eller Hundrede-Tal af nogle enkelte mere eller mindre begavede og søffelige Kunstuede, men at de er blevet til, som af sig selv, i det Danske Folks Mund, og har, mens utallige Saadanne kom og gik, holdt sig der, til de omsider blev fort til Vægs, da seer man strax, at det er en mageløs Skat for hvem der ender at kende de gamle Dannemænds og Danne-

